

[Arne Bjerregaard]

at alle unge skal have mulighed for uddannelse eller arbejde. Men lad os begynde i det små og sige: vi kan ikke nå længere end op til de 22 år. Alle de, der er under, må ikke have nogen mulighed for at få understøttelse, men derimod mulighed for at få uddannelse eller arbejde. Og som jeg sagde før, må vi først se på en introduktionsløn efter det 18. år. Det kan ikke hjælpe, at vi bare vil springe over og sige, at det ikke er et problem, for det er et problem, og man kan ikke sammenligne med andre lande, idet de unge kommer ud på arbejdsmarkedet på andre tidspunkter, end de gør her i Danmark. Når vi laver en bred vifte af faglige tilbud, af uddannelsesstilbud, så må vi sige, at der er nogle tilbage, og dem må vi ikke tabe; det er dem, vi må sørge for at der altid er arbejdsopgaver til, og disse arbejdsopgaver skal vi først finde. Vi kan ikke bare sige: ja men I skal have arbejde, uden at man ved, hvad man skal sætte dem til. Vi finder arbejdsopgaverne, og arbejdsministeren har selv skitseret nogle områder, vi kan tage fat på; nogle af dem er vi enige i, men vi må bare have disse arbejdsopgaver skitseret og analyseret og have fundet ud af, hvor megen arbejdskraft vi kan bruge til disse arbejdsopgaver, som i den økonomiske krisesituation, vi er inde i, ellers ikke ville blive udført; dem må vi bruge disse mennesker til. Og så er vi ellers fuldt ud enige i, at dem, som vil have en faglig uddannelse, må vi skaffe kapacitet til. At vi så tror, at man bedre med gode ord og uden betaling kan skaffe praktikplads end med pisk og stor betaling, kan vi jo diskutere videre.

Man bør gå ind i dette og også pædagogisk prøve på at ændre den almindelige opfattelse af de arbejder, man sætter i gang. Jeg kan give et enkelt eksempel på, hvordan man har ødelagt et stykke arbejde fra offentlig eller halvoffentlig side. Nogle kære unge mennesker skulle ud at plante nogle træer på en utilgængelig skråning, og det skulle selvfølgelig gøres med håndkraft osv. Hvad sagde man så til de unge mennesker fra arbejdsformidlingen? Vi har noget idiotarbejde, vi lige kan sætte jer til! I stedet for at sige til de unge mennesker: vi har et dejligt stykke arbejde i frisk luft, som er værdifuldt for jer og for fremtiden, og om føje tid kan I tage jeres kære under armen, og så kan I gå hen og sige: se, det har vi været med til at lave.

Holger Nielsen (SF):

Fru Lone Dybkjær udtrykte for lidt siden stor moralsk forargelse over arbejdsministerens morsomme og træffende bemærkninger om det radikale venstres forhold til den politiske handling. Jeg synes nu nok, at disse moralske bemærkninger sættes i relief af, at hun nu påstår, at SF vil tilbage til landsby-skolen.

Jeg synes også nok, at når det radikale venstre vil være bannerfører for progressive synspunkter i uddannelsespolitikken her i dag, hvor vi snakker om ungdomsarbejdsløshed, så sættes det i relief af den dobbelttydige holdning, det radikale venstre hele tiden har haft til EFG-uddannelserne.

Naturligvis vil SF ikke tilbage til landsby-skolen. SF vil naturligvis udvikling i uddannelsessystemet. Det var heller ikke det, jeg sagde. Jeg sagde, at jeg ikke var sikker på, at det var særlig klogt i ét og alt at tro på, at man kan løse presserende ungdomsarbejdsløshedsproblemer ved hjælp af nye uddannelser. Jeg afviste det ikke. Jeg sagde blot, at jeg ikke var sikker på, at det i alle tilfælde var klogt eksempelvis at indføre denne HTX-uddannelse og nogle af disse andre uddannelser, som man foreslår i redegørelsen; men vi vil da se på dem, vi afviser det ikke. Som jeg sagde før, går vi ind i denne debat på en positiv måde og vil ikke afvise det på forhånd. Hvad jeg sagde, var blot nogle almindelige bemærkninger til generel overvejelse.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der også kalder mig herop igen, er en bemærkning fra fru Lone Dybkjær.

Jeg ville ønske, at jeg havde misforstået fru Lone Dybkjær i første omgang – i hvert fald har jeg refereret det forkert, det kan jeg se af kopien af fru Lone Dybkjærs tale nu – da jeg sagde, at fru Lone Dybkjær gik ind for ungarbejderløn. Det står der faktisk ikke. Det sagde fru Lone Dybkjær ikke. Det, der står, er en »erfaringsløn« eller en »introduktionsløn«. Undskyld, at jeg ikke rigtig kunne se forskellen i farten, men når man taler om »introduktionsløn« i de faglige kredse, jeg bevæger mig lidt i, betyder det faktisk »ungarbejderløn«. Derfor gik jeg altså ud fra, at det var det, der var tale om.